

BERICHTEN, BEHANGEN EN VERHUIZEN

Is het een lokaal magazine? Een brave weblog? Een digitaal buurtcomité? Het stadsbestuur vindt Gentblogt te veel van alles een beetje om het subsidie te geven, en voor de plaatselijke media is het vooral een ongrijpbare concurrent. ‘Wij? Wij zijn een gemeenschap die elke dag op het internet samenkomt’, vinden de makers.

DOOR ANN PEUTEMAN/FOTO WIM BEDDEGENOODTS, REPORTERS

‘W’ e surfden naar *Gentblogt*, en we vonden er eerst niet zoveel aan. Maar wij zijn dan ook ouder en bezadigder dan de drie meisjes die de site twee jaar geleden opstartten’, zegt Bruno Bollaert, huidig voorzitter van de vzw Gentblogt. Na een paar maanden veranderden hij en zijn collega-blogger Hugues De Somere het geweer van schouder. *If you can't beat them join them*, dachten ze, en ook zij gooiden zich op de blog die bericht ‘over alles wat leeft en beweegt in Gent’. Ondertussen kreeg Gentblogt landelijke bekendheid door zijn luidkeelse Boekentorenactie, en werden er zelfs ‘neven-activiteiten’ opgezet: alternatieve rondleidingen door de stad. Eerder dit jaar werd de site uitgeroepen tot meest invloedrijke weblog van Vlaanderen, en mocht de ploeg de Blogaward voor de beste groepsblog in ontvangst nemen. Tegenwoordig klikken elke dag een kleine 3000 mensen de site aan, op piekdagen zijn dat er zelfs 5000.

BRUNO BOLLAERT: Aanvanke-lijk stonden er vooral veel recensies op de site. Iemand was naar de film geweest in de Studio Skoop, een ander had bijzonder lekker gegeten in een restaurantje in de binnenstad, of er was een nieuw toneelstuk dat je gezien moest hebben. Gaandeweg kwamen meer en meer andere onderwerpen aan bod, en op den duur werden ons automatisch persmededelingen en uitnodigingen voor persconferenties en evenementen toegestuurd.
Doen jullie aan journalistiek?

HUGUES DE SOMERE: Ik, een journalist? Meer een medewerker van

een schoolkrantje, ja (*lacht*). Al merk ik wel dat de gevestigde pers ons — en bloggers in het algemeen — vaak als concurrenten beschouwt. Dat slaat echt nergens op. Ze weten gewoon niet wat ze aan ons hebben; sommige journalisten voelen zich blijkbaar bedreigd. Wat we nu brengen, is geen echte journalistiek. Toen er nieuwe vuilnisbakken werden gezet aan het Sint-Pietersstation heb ik wel eens naar de pr-man van Infrabel gebeld, en die heb ik dan in een ludiek stukje geciteerd. Maar dat is toch nog iets anders dan een echt interview.

BOLLAERT: Onze aanpak is veel subjectiever dan die van de plaatselijke kranten en bladen: wij schrijven over dingen die ons interesseren, waardoor we gepassioneerd zijn zelfs. Wij behandelen niet precies dezelfde onderwerpen als *De Gentenaar* of de regionale pagina's van andere kranten. Wij focussen veel meer op cultuur, terwijl zij zich toch vooral op volkse, regionale berichtgeving toeleggen. Onze artikels zijn veel luchtiger, humoristischer ook.

Met andere woorden: jullie kunnen over alles schrijven, maar de journalistieke regels gelden niet?

DE SOMERE: Wij zijn zelfregulerend! Echt waar. Ik kan soms zelf niet geloven hoe vlot dat loopt. Ons virtuele redactielokaal bestaat uit een mailinglist die alle medewerkers ontvangen. Wie een artikel heeft gemaakt, stuurt het naar die lijst. Staat er een dfout in? Moet een redenering anders worden geformuleerd? Kan een uitspraak niet door de beugel? Reken maar dat je dat op je boterham krijgt. De regel

is: komen er geen opmerkingen, dan wordt de tekst online gezet.

BOLLAERT: Onze medewerkers mogen geen loopje nemen met de waarheid, maar ze zijn ook niet met handen en voeten aan een journalistieke deontologie gebonden. Alleen al omdat objectiviteit bij ons niet primeert.

DE SOMERE: Wat mij betreft, zouden we nog meer opiniërende stukken mogen brengen. Maar dan moeten natuurlijk wel mensen van verschillende strekkingen hun stem laten horen. Wij streven pluralisme na.

Is dat niet moeilijk als een van de oprichters, Lien Braeckevelt, in de Gentse gemeenteraad zit voor de SP.A?

DE SOMERE: Toen Lien met die blog begon, was ze helemaal nog niet met partijpolitiek bezig. We schrokken dan ook behoorlijk van haar aankondiging dat ze aan de verkiezingen zou deelnemen. Maar wat moesten we zeggen? ‘Nu schrijf je nooit meer een letter voor Gentblogt’?

BOLLAERT: Wel hebben we afgesproken dat ze geen artikels over politiek schrijft. Gentblogt mag geen politiek uithangbord worden. Iederéén van ons hoedt zich trouwens voor elke schijn van belangenvermenging.

Toch draagt Gentblogt een uitgesproken linkse stempel.

BOLLAERT: Als je pluralistisch en progressief probeert te zijn, krijg je al snel zo'n etiket opgeplakt. Bovendien nemen sommige medewerkers op hun eigen site meer uitgesproken linkse standpunten in. Maar de redactie bestaat echt niet uitsluitend uit socialisten. Er zit een communist tussen, een paar blauwen, tjeven ook.

Mag iedereen een stukje schrijven voor Gentblogt?

BOLLAERT: In principe wel, maar tegenwoordig vragen we kandidaten toch om eerst een probeersel door te mailen. We werken nu met ongeveer 30 mensen die geregeld een artikel schrijven. Het zijn twintigers, dertigers, veertigers ook, met heel verschillende jobs en achtergronden.

Veel studenten ook?

DE SOMERE: Vreemd genoeg niet. We hebben al brainstormsessies gehouden over hoe we studenten kunnen aantrekken, maar we komen er niet uit.

er al twee maanden iets aan de riolering, daar zal ik nu eens een stukje over schrijven, zie.

Wordt zo'n artikel vergoed?

BOLLAERT: Helemaal niet. Onze medewerkers krijgen alleen af en toe gratis tickets voor het een of andere evenement. Geld is ook niet het grootste obstakel om regelmatig iets voor Gentblogt te schrijven. Veel medewerkers hebben te weinig tijd, want ze hebben haast allemaal een *day job*. Daarom is het ook zo moeilijk om iets op de site te zetten over samenkomsten of evenementen die overdag plaatsvinden. Op dit moment heeft ook niemand tijd om eens echt

werk te maken van ons subsidiedossier. Want we zouden graag subsidie krijgen van de stad Gent, van de provincie, en eventueel ook middelen van de Koning Boudewijnstichting.

DE SOMERE: Tot nu toe lijken we als weblog overal tussen de mazen van het net te vallen. Om geld van de stad te krijgen, moeten we bijvoorbeeld eerst erkend worden als socioculturele vereniging. En dat is niet evident. Nochtans doen wij echt sociocultureel werk: onze vereniging komt elke dag samen op de mailinglijst. Maar dat is niet tastbaar genoeg, hè.

BOLLAERT: De stad Gent heeft ook een subsidiepot voor wijkwerking, en ik vind dat ons project daar perfect in zou passen. Wat zijn wij anders dan een overkoepelende organisatie die in alle Gentse wijken werkt? Als ze in Zwijnaarde een krantje uitgeven, krijgen ze daar middelen voor van de stad. Maar omdat onze site zich niet op één specifiek gebied richt, krijgen we niets.

Jullie krijgen wel centen van De Vrienden van Gentblogt, een kleine 100 particulieren die jullie financieel steunen.

DE SOMERE: Vergelijk het met de brandweer die alle plaatselijke zelfstandigen vraagt om een advertentie in hun *boekse* te zetten. Er zijn mensen die 5 euro geven, andere 50 euro. Het gaat niet om fortuinen, maar het helpt natuurlijk wel.

BOLLAERT: Met dat geld kunnen we de *webhosting* tot het einde van het jaar bekostigen. Daarnaast hebben we ook geld nodig voor ons jaarlijkse feestje, en zouden we graag een verzekering nemen voor onze medewerkers en wat materiaal kopen voor de vzw, zoals een filmcamera.

Nooit aan sponsoring gedacht?

DE SOMERE: En onze website door reclame laten ontzien? Nee, dank je.

Wat als jullie uiteindelijk subsidie krijgen? Een kantoor huren en een administratieve kracht in dienst nemen?

DE SOMERE: Dan zou de boel snel om zeep zijn. Als de ene wordt betaald voor zijn werk en de andere niet, gaan we binnen de kortste keren ten onder aan naijver en achterklap. Gentblogt moet iets van ons allemaal blijven. Het is een gemeenschap, een vriendengroep zelfs. We gebruiken de mailinglijst echt niet alleen om onze artikels rond te sturen, maar ook om vragen en problemen in de groep te gooien. Om te *zagen* soms. We helpen elkaar zelfs met behangen en verhuizen. Als dat geen dikke subsidie waard is.

WWW.GENTBLOGT.BE

BOLLAERT: Elk jaar roepen we studenten op om hun ervaringen in de blokperiode op te schrijven. Maar echt veel respons komt er niet.

DE SOMERE: Hetzelfde met allochtone Gentenaars. We hebben echt al inspanningen gedaan om medewerkers van allochtone afkomst aan te trekken, maar dat wil maar niet lukken. Wel krijgen we altijd veel reacties van Turkse restaurateurs (*lacht*). Schrijf een stukje over een Turkse pitazaak in de Sleepstraat, en meteen reageren er tien kwade concurrenten die ook op de site vermeld willen worden. Dat is hier ondertussen een running gag geworden.

BOLLAERT: Eigenlijk zouden we actiever op zoek willen gaan naar medewerkers. Studenten, allochtonen, mensen uit de volksbuurten...

DE SOMERE: Een groot deel van de bevolking bereiken we nog niet. Als meer mensen de weg naar onze site vinden, zullen er ook meer zeggen: in mijn straat scheelt

Ik, een journalist? Medewerker van een schoolkrant, ja.'